

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX.

ZATURDAG den 8sten DECEMBER, 1821.

N. 49.

Gedrukt en Zaterdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning aen Nederlanden.

December 7, 1821.
FOR BOSTON,
To sail shortly,
THE BRIG
ABEONA,
W. BRIGHT, Master.

For Freight or Passage, apply at the Store of SAMUEL LYON.

The Public are cautioned not to credit the Crew of said brig, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

November 30, 1821
FOR NEW YORK.
THE BRIGANTINE
MATTEWAN,
E. P. SCRIBNER, Master.

Will sail in the course of a few days. For Freight or Passage apply to

SAMUEL LYON.

The public are cautioned not to credit the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee

Uit de Caracas Courant.

Officiële depeche van Z. E. den President-Beryder, aan den President van het Congress.

Myn Heer! — Door U opgeroepen om den eed als president van den staat afteleggen, zal ik met dankbaarheid de wil van het generale congress gehoorzamen. Maar U. E. zal gesieven aan deszelfs wysheid de volgende bedenkingen te onderwerpen, alar ik u... heb afgezien.

Toen openbare rampen my wapenen hebben doen opnemen om myn vaderland te bevryden, heb ik noch myne magt noch myne bekwaamheden geraadpleegd. Ik gaf toe aan de wan hoop ontstaan uit het verschrikkelijk gezicht van myn land in ketenen te aanschouwen, en toen ik myzelve aan het hoofd plaatste van krygsondernemingen welke den stryd voor meer dan elf jaren hebben opgehouden, was het niet met het denkbeeld om de teugels der regering te houden, maar met het vaste besluit nimmer over hetzelfde voorzitting te hebben. In myn hart zwoer ik niets meer dan een soldaat te wezen, en alleen in den oorlog te stryden; in vrede een eenvoudig burger te zyn. Gereed om voor den openbaren dienst myne bezittingen myn bloed, ja zelfs mynen roem op te offeren, kon ik evenwel niet zoo verre gaan van eene opoffering van myn geweten te maken, ten vollen bewust, gelyk ik ben, van myne onbevoegdheid om Columbia te bestieren en van myne onkunde in elke tak van het bewind. Ik ben de overheidspersoon niet die Columbia tot haar geluk nodig heeft: een soldaat alleen doot noodzakelykheid en neiging, is myne bestemming beperkt tot het veld of tot de barakken. Het kabinet is voor my een afkeerige stand; myne natuurlyke geneigdheid houdt my van hetzelfde verward, vooral daar ik die gevoelens door alle middele in myn vermogen heb gekoesterd en aangeweekt, slechts om eene bedijning niet aan te nemen tegen de algemeene zaak en tegen myne eigene eer.

Indien niettegenstaande deze onbewimpelde verklaring, het generale congress volhardt in het my opdragen van het uitvoerend bewind, zal ik louter uit geboortzaamheid my onderwerpen, maar ik betuig den titel van president niet langer dan voor gedurende den oorlog zantene mee; en onder voorwaarde dat ik gemagtigd zal worden, dan veldtocht voortzetten aan het hoofd van myn leger, terwyl ik het gouvernement van den staat uitsluitend zal verlaten op den generaal Santander, die zoo regtvaardig verdiend heeft door het congress tot vice president te worden verkozen, en wiens bekwaamheden, deugden, yver en behendigheid aan het gemeenebest de gelukkigste gevolgen van zyn bestier beloven.

Rosario de Cucuta 1sten October 1821.

BOLIVAR.

Toen de eed van Z. E. werd afgenomen, deed hy op eenen toon die de hevige bewegingen van zyn hart verradden, de volgende aanspraak van waardigheid en welprekendheid, en terstond de bewonderenswaardigste trekken van dapperheid in een doorlichtig opperhoofd en de schoonste karaktertrekken van zachte deugden in eenen vreedzamen burger, kenmerkende.

Myn Heer! De heilige eed welke zoo even van my als president van Columbia is afgenomen, is een gewetensband welke den schabel

van mynen pligt jegens de wetten myn land sluit. Niets dan eene doordrongene achting voor de opperste begeerte konde my dwingen, my te onderwerpen aan het ontzagchelyk gewigt van het hoogste overheidsambt. De dankbaarheid welke ik aan de volksvertegenwoordigers verschuldigd ben, legt my op om behalven de aangename pligt van in myn arbeid te volharden, deze conatitutie, welke de regten van twee zuster landen, zamen vereenigd door vryheid, geluk en roem in zich bevat, met myne eigendommen, myn bloed en zelfs myne eer te verdedigen. De constitutie van Columbia zal naast de onafhankelykheid't geheiligde yat zyn, waarop ik den wiesrook van offerhanden zal aanbieden. Voor haar zal ik naar de uitersten van Columbia trekken, om de ketenen van de kinderen van den evenaar uit een te ryten, en, na hun vry gemaakt te hebben, hun aan Columbia te verbinden.

Ik hoop dat ik gemagtigd zal worden door de banden van weldadigheid dat volk te vereenigen hetwelk natuur en hemel ons tot broeders hebben gegeven; dit werk van uwe wysheid en mynen yver volbragt zynde, zal vrede alleen nodig zyn om elke zegen, geluk rust en roem op Columbia te storten. Het zal dan zyn myn heet! dat ik U met warmte zal smeken uwe ooren niet te sluiten voor het geroep van myn geweten en van myne waardigheid, welke my met eene laide stem gebieden niet dan een burger te zyn. Ik heb de noodzakelykheid gevoeld om afstand te doen van den eersten stand in het gemeenebest voor iemand, dien het volk als de voornaemste van hun hart kan uitkippen. Ik ben de zoon der natuur, de man dien de natuur geluk heeft my in dezen raag gerugstend: o... Geluk heeft my in dezen raag gerugstend: o... titel is niet de gawe van regtvaardigheid noch van den volks wensch en beoorte. Het zwaard welke over Columbia geregeerd heeft, is niet de schaal van Astrea; het is eerder een gees van den Genius van het kwaad, welke de hemel somtyds op aarde nederzendt als eene plaag voor tyrannen en een teugel voor het volk. Dit zwaard zal van geen baat zyn op den dag van vrede, welke de laatste van myn gezag moet zyn, om dat ik dit by my zelve gezworen heb; ik heb het aan Columbia beloofd, en om dat er geen Gemeenebest zyn kan, waar het volk niet een der uitsofsaats van deszelfs vermogens is. Een man zoo als ik is een gewoonlyk burger voor eene volksregering en een onmiddelyk voorwerp van vrees voor de oppermagt van het volk. Ik wensch een burger te zyn om zelve vry te zyn en op dat allen zulks zyn mogen. Ik schat den titel van burger hoogst dan dien van beryder, wyl de laatste het kroost is van oorlogvoering de eerste van de wetten. Geef my myn Heer! in ruiking voor alle myne titels dien van eensn goeden burger.

Antwoord van den President van het Congress aan Generaal Bolivar.

Excellentie. — Het generaal Congress heeft met de levendigste aandoeeningen de algemeene hulde van den stichter van de Republiek aan de vertegenwoordigers der natie betoond, ontvangen. Het generaal Congress aanschouwt in U. E. den vader des vaderlands, — den schrik van het despotismus, — den beschermer der vryheid — der onafhankelykheid en der gerechtigheid van Columbia. U. E. zal ten allen tyde de roem van de geschiedenis en de achting van het nageslacht inoogten. Uwen doerluchtigen naam zal niet, dan met fierheid in Columbia uitgesproken, en door de gehele wereld met eerbied vermeld worden. De glorieryke daden die uwen kroon versieren zyn verre verheven boven die der helden, welke alleenlyk hunne luisterryke eer titelen aan de ondeidrucking van het menschedom, door de aarde met bloed te bevlaken, door het zaad van tweedragt in dezelve te stroyen, te danken hebben, om den zetel van hunne eigene grootheid te vestigen op de ruinen van het geluk hunner medemenschen, op de uitroeying en vernietiging van hunne gelyken. Een onderdrukt volk, al te waardig om vry te zyn, het ongelukkig slachtoffer, van de wreedheid hunner onderdrukkers, voor langen tyd beroofd van de onuitputtelijke weldaden hen door de natuur geschonken, ontvangt eindelyk uit de hand van Bolivar hunne vryheid, tredt met haar in de staatkundige loopbaan en rangschikt zich in den kring der natien dezer aarde. Uwe excellentie doet de republiek ruimer ademen, zy herleeft, neemt in voorspoed aan, en traedsonder uwen excellentie's altyd verwinnenden arm majestueus en glorieryk ten voorschyn. Verheven boven alle helden door

de geschiedenis onterfelyk gemaakt, heeft uwe excellentie dwingelanden vernietigd, onderdrukkers ter neder geveld, en aan de gehele wereld bewezen, dat een volk, eenen wyzen, voorzigtigen en deugdzaamen aanvoerer aan hun hoofd hebbende, nimmer kan worden opgeofferd aan de luimen der dwinglandy, en des despotismus. Roem vry Spartanen of uwen Leonidas, Thebanen op uwen Epaminondas, Atheniëzers op uwen Focion, Aristides en Themistocles, Rome, het trotiche Rome, beroemde zich vry op eenen Camillo, Fabius en Cincinnatus, Columbia beremt zich met meerder regt op haren ontterfelyken Bolivar, die door zyne wysheid, voorzigtigheid en dapperheid, door zyne belangloosheid, die mischien zonder voorbeeld, althans weinig navolgers hebben zal, de verdiensten en de faam van alle de helden zyne voorgangers verduisterd heeft. Columbia wanschouwt in uwe excellentie haren verlosser, en de vruchten van hare vryheid plukkende, gevoelt zy, dat zy aan uwe excellentie het bezit van dezelve verschuldigd is.

Na dat Columbia het juk had afgeschud, na dat uwe excellentie de ketenen verbryzeld had, welke haar gekloisterd hielden aan de driedubbelde kar van verguizing, dwinglandy en dwepzucht, heeft zy zich eene constitutie gegeven, welke voor altyd de vryheid beschermt die uwe excellentie zoo roemryk bevochten heeft. Do constitutie dit geheiligd wetboek, hetwelk de regten en de pligten van den burger bevestigt, hetwelk de eigenschappen van elke magt in de republiek bepaald, zal ten allen tyde de zekerste waarborg van de zegeningen zyn, welke dienenden zullen genieten aan mijn het zielek streek te behoren.

Het Congress gevoelt een onuitsprekelyk goeoen in uwer excellentie's handen dit geheiligd onderpand te stellen, hetwelk door uwen naam geschraagd, met eene godsdienstige geestdrift door de geheele Republiek zal worden ondersteund. Den arbeid uwer excellentie zal zyn volbragt wanneer gy ten einde des oorlogs de Republiek onwrikbaar gevestigd zult hebben. Met meerder regt zal men van Bolivar, dan van den stichter van het magtig Rome kunnen zeggen: Bolivar heeft dit groot en magtig Gemeenebest gesticht: Bolivar heeft hetzelfde uit het niet doen uitstaan: ondersteund hetzelfde met zynen arm: zyn adem geeft hetzelfde het leven weder: hy verwon deszelfs vryheid en onafhankelykheid: by heeft hetzelfde zegeningen ten deel gelaten welke onafcheidlyk verbonden zollen blijven met de duurzaamste vrede, waarvan de Constitutie eene zekere waarborg is. Het vaderland verdort deze opoffering van uwe excellentie: de Republiek zoekt uwe excellentie met luider stem ter beklading van de eerste waardigheid in de regering van den staat, en uwe excellentie kan het werk uwer handen niet verzaken, voornamelyk in die ogenblikken waarin hetzelfde het meeste uwer excellentie's bescherming en zorg behoeft.

Neen, nimmer zal uwe excellentie beschouwd worden als een gevaarlyk burger van dat vaderland; hetwelk uwe excellentie van de slaverny verlost heeft, voor hetwelk uwe excellentie deszelfs tevredenheid, rust en belangen opgeofferd, en voor wien uwe excellentie deszelfs eigen leven op het spel gezet heeft. In tegendeel zal Bolivar ten allen tyde de sterkste steunpilaar van de regien der Columbianen, het Bolwerk der nationalis oppermagt, en de verdediger zyn van de algemeene welvaart van het volk, zyn voorbeeld zal de uitzigten der eersucht te keer gaan, zyne deugden aan hen, welke hem in deze hoge waardigheid zullen opvolgen, de pligten welke op hen berusten, en het pad hetwelk zy te betreden hebben aanwyzende, zullen tot een bridel dienen om de woeste driften van den menschyken boezen te beteugelen. Geen burger zal in het vervolg den zetel van den President naderen, of zal door eene geheiligde vrees en eerbied de ondrongen zyn, en in het binnende van zyn hart uitroepen: "Bolivar heeft deszelfs het eerst bekleed, niemand was belangt: ser dan hy, niemand was deugdzaamer; en niemand was meer aan de vryheid gehecht. Hy heeft niet slechts de dwinglandy omver geworpen, maar heeft op dertelver puthopen een ryk van gerechtigheid en wetten gesticht. Hy was groot onder de helden, verheven ender de magistraten."

Ontvang dan weder het berol dat uwer excellentie's edelmoedigheid in handen van het wetgevend ligeham der natie had nedergelegd; volhard in uwer excellentie's onderneming, volbrag uwen arbeid en zoo mogelyk stort nieuwe zegeningen over de Columbianen uit.

dezer stad verzamelde daarop zyne magt, trok het Grieksche leger tegen en ontmoette hen den 18den Aug. by Cassandra; de geestdrift der Grieken was buitengewoon, de Turken werden overhoop geworpen en de pacha vlugte met het overschot van zyn leger naar Tessalonica. Het spyt ons te moeten melden dat de Grieken welke de Mahomedaansche gevangenen met zoo vele menschlievendheid behandelen zich aan zulke groote wreedheden jegens de Joden schuldig maken; vier honderd Joden, welke hen by die gelegenheid in handen vielen, werden ellendig verminkt door hen de neuzen en handen afteknippen, het is ook waar aan de andere zyde dat de Joden zich door geheel Griekenland eene onverzoenlyke haat van de Christenen op den hals gehaald hebben; wyl alle Turksche gouverneurs en opperhoofden alleen de Joden gebruiken voor spions en verklikkers, als de geschikte werktuigen om de verborgene Christenen op te speuren en hunne bezittingen in handen te krygen. In weerwil van dit alles moet elk wel denkend mensch deze wreede en barbaarsche wraak der Christenen in Griekenland afkeuren. Tessalonica, deze tweede koopstad van Turken is thans door de Grieken ter zee en te land ingesloten, en indien het hun gelukte de zelve in handen te krygen, zoo zou deze aanwinst voor hen zeer belangryk zyn.

Uit Gibraltar schryft men dat het eskader van Tripoli, welke afgezonden was om de Turken by te staan den Grieken is in handen gevallen.

Welke party, Oostenryk, Pruisen, Engeland en Frankryk zal nemen, in dien de oorlog met Rusland en de Porte mogten breken, hiervan kan niets met zekerheid gezegd worden; de berichten hieromtrent zyn tegenstrydig, zoo schynt het dan eens dat Oostenryk deel in den oorlog zal nemen, dan weer dat deze mogendheid zich hier tegen verzet, en dan weer dat de zelve onzijdig blijft.

Het plan dat in Spanje gevormd was, om eene omwenteling in Frankryk te bewerkstelligen, werd door een uitgeweken Franschen generaal, Hussen genaamd ontworpen, andere misnoegde Franschen hadden zich by hem gevoegd; en ook eenige beethoofden in Spanje zelve stonden er mede in verband; doch het gouvernement zelve vrezende de goede verstandhouding met Frankryk te zien vervallen, heeft de geschikte maatregelen genomen tegen de uitvoering van het plan, hetwelke bestond om troepen in Spanje te werven. Het schynt dat generaal Riego hier mede in verband stond, want hy is van zyn kapitein generaalschap ontzet geworden. De laatste tydingen van Spanje, berichten dat aldaar alles vry rustig was.

Uit Buenos Ayres meldt men dat het leger dier plaats eene roemruchtige overwinning over een ander Independentsch leger door Ramirez gekommandeerd, behaald heeft; Ramirez zelve is gevangen genomen en het hoofd afgeslagen, en zyn hoofd ter gedenkteeken der overwinning naar de hoofdstad opgezonden. Een korps Chiliaansche troepen was van Mendoza vertrokken om Carera slag te leveren; Carrera had namelijk een leger byeen om in Chili te vallen en om zich tot opperdirecteur van dit gewest te verheffen.

De gele koorts heeft zich vertoond te Santa Maria, tegen over Cadix; er zyn maatregelen genomen dat dezelve zich niet uitbreide.

De Glasgow Couranten, terwyl zy eene afschildering maken van de algemeene droogte welke door geheel West Indien gedurende dit jaar geheerscht heeft, sluiten hierin ook Cuba, waar even als te Jamaica, het suikerriet geheel weggebrand is door de buitengewone droogte. Het is altyd eene troost voor den ongelukkigen te vernemen dat hy de eenigste niet is die onder deze of gene ellende zucht; zoo deelt ons eiland in het algemeene lot der gansche West Indien. Onze lezers herinneren zich nog de tydingen welke wy gehad hebben van Jamaica, Kaap Hayti, Trinidad en van byna alle onze andere naburige eilanden, wegens de uitwerkselen der droogte; deze plaag heeft zich zelfs doen voelen over een gedeelte der vaste kust welke anders zoo rykelyk van regen voorzien is. Eene groote algemeene oorzaak heeft door derzelver invloed op den dampkring in de West Indien, deze algemeene schaarsheid van regen veroorzaakt. Hoe verre de menschelyke geest ook ingedrongen zy in de geheimen der natuur, er ligt nog een groote sluyer verspreid over de juiste oorzaak dat een zeker gedeelte dezes aardbols ten eenen tyde door zulke een' overvloedige regen gedrenkt wordt en ten andere tyden dezelve geheel ontbeert.

De wapenstilstand in Mexico gesloten tuschen den onderkoning en de Independenten heeft weder opgehouden, en de oorlog verwoest dit schoone gewest weer op nieuw.

De provincie Texas is byna geheel door de Independenten bezet, en dient om slaven en sluitgoederen in de Vereenigde Staten te doen invoeren.

Amer. papier.

At noon, on Thursday last, a royal salute was fired by the Artillery Company, in honor of the Birth-Day of His Royal Highness Willem Frederik George Lodewyk, Prince of Orange, when he entered his 30th year. Other customary demonstrations of respect were also observed on the occasion.

Accounts from Puerto Cabello, since our last, acquaint us with the return of the expedition of general Morales to that place. It appears, that after cruising for a short time off La Guayra, the expedition proceeded to Ocumares, a small inlet lying nearly midway between Puerto Cabello and La Guayra, where there is a fort

and militia, who on the approach of the enemy fired a few shots, by which they wounded six men, and then fled to the woods. The royalists having taken possession of the fort, destroyed the two guns, and then marched on to the village, situated a short distance inland, which they plundered of every thing they could carry with them, and on the 21st ult. returned to Puerto Cabello. On the debarkation of the troops a curious sight presented itself, every soldier having, in addition to his baggage, a pig, a turkey, or some other description of live stock, slung over his shoulder, the fruits of the plunder of the village of Ocumares.

Such is the result of that expedition which was to have retaken La Guayra and Caracas before the 1st of January 1822, and for which general Morales was said to have pledged his head. We promised some time ago that the undertaking was a hopeless one, and so it has proved; all that appears to have resulted from it is the destruction of two guns, and the sack of a defenceless village.

It is stated that the greatest chagrin and disappointment appeared visible in the countenances of the people of Puerto Cabello at the return of this expedition, without having even made an attempt to obtain the object for which it sailed. Morales it is said has been but little seen in public since his return. The military are represented to be in a state of despondency; and it had, therefore, become necessary on the part of the government, to use the most strenuous measures to keep up their spirits.

In the evening of Monday last, two Negro slaves, of the name of Pedro and Martes, quarrelled in one of the streets in William Town, in consequence, as we are told, of some previous existing animosity between them, and fought with savage desperation until Pedro lost his life, by having his skull fractured, and his collar bone broken in two places. Martes immediately absconded, and has not been heard of since; and in consequence His Honor the Counsellor Fiscal has, by a publication inserted in this day's paper, called upon all free persons, of whatever condition, to be aiding and assisting in the apprehension of the said Martes; and interdicts all and every one from harbouring or concealing the said Martes, under such penalty as the law directs in like cases.

The Glasgow papers, in describing the general drought which has prevailed throughout nearly the whole of the West Indies, include the island of Cuba, where, similar to Jamaica, the sugar canes have been totally burned up by the great dryness of the season. To the unfortunate it is always some consolation to learn that they are not the only persons who have suffered; our island participating in the common lot of nearly the whole of the sister colonies. Our Readers will recollect the intelligence received from Jamaica, Cape Hayti, Trinidad, and several of the neighbouring islands respecting the prevailing drought; this calamity has also been felt in a considerable degree on the Main, which in common is always plentifully supplied with fertilizing showers. A general cause, by its influence on the atmosphere of these latitudes, has no doubt occasioned the extensive scarcity of rain. However far the human understanding may have penetrated into the secrets of nature, the real causes yet remain to be unraveled, why at times a portion of this globe is visited by abundance of rain, and at other times is left almost entirely without any.

From the Caracas Gazette.

ANSWER OF THE PRESIDENT OF THE CONGRESS, TO THE ADDRESS OF GENERAL BOLIVAR.

(Published in our last)

Most Excellent Sir.—The General Congress has received, with the liveliest emotions, the respective homages which the Founder of the Republic has lavished on the first representative body of the nation. The General Congress looks upon you as the father of the country, the terror of despotism the prop of the liberty, of the independence, and of the justice of Columbia. Y. E. will at all times receive the laurels of history and the respect of posterity; your illustrious name will be pronounced with pride in Columbia, and in the world with veneration. The glory which covers your brow, is very unlike that of those heroes who did not obtain this brilliant title, but by oppressing mankind, by staining the earth with gore, by sowing the seeds of horror in it, to rear the throne of their greatness on the woes and downfall of their fellow creatures, on either the extermination or the enthrallment of their equals, on fear, mourning and desolation. An unfortunate people, but too worthy of being free, unhappy victim of the barbarity of their oppressors, for a long time deprived of the immense gifts bestowed on them by nature, obtains at last from the hands of Bolivar their liberty; and withal enters on their political career and begins to figure with the other nations of the globe. Y. E. has imparted vital breath to the Republic: she revives, progresses, and under your ever-conquering arm, she appears majestic and triumphant.—Superior to every warrior immortalized by history, Y. E. has laid tyrants in the dust, undone the oppressors, and proved to the whole world, that a people having at its head a wise, prudent and virtuous chief, shall never be immolated to caprice, tyranny or despotism.—Boast ye, Sparta, of your Leonidas—Thebes, of your Epaminondas—Athens, of your Phebon, Aristides, Themistocles—Rome, the superb Rome, of a Caninius, a Fabius, a Cincinnatus—Columbia boasts with twofold pride of her Bolivar, who, by his prudence, his wisdom and va-

lor, by that disinterestedness, which perhaps bears no parallel, nor will be ever emulated, has eclipsed the merit and the fame of all heroes who have gone before him. Columbia hail Y. E. as her Liberator, and in gleaming the fruits of her liberty feels that she is indebted to you for the possession of them.

Columbia, after having shaken off the yoke, after Y. E. has rent in twain the chains which held her fettered to the triple car of ignominy, tyranny and fanaticism, has given to herself a constitution, which ensures for ever that very liberty which Y. E. has so gloriously won. The constitution that sacred code, which stamps the rights and the duties of the citizen, which determines the attributes of each of the powers of the Republic, will at all times be the surest pledge of the blessings which those are going to enjoy, who are so fortunate as to belong to this genial clime.

The Congress feels an inexpressible pleasure in committing to the hands of Y. E. this hallowed trust, which authorized by your name, will be religiously supported throughout the Republic. The labors of Y. E. will be complete, first the close of the war you leave the Republic firmly constituted. Then will it be said of Bolivar, with more justice than of the founder of the opulent Rome—Bolivar founded this great and vast Republic—Bolivar has created it from nought, sustained it with his arm, vivified it with his breath and conquered its liberty and independence, blessings which he has left for its portion, in common with the most unalterable peace, whereof the constitution is a sure bond. The country exacts this new sacrifice from Y. E. The Republic with imperious voice has called Y. E. to occupy the seat of the first magistracy of the state, and you could not abandon the work of your hands, in those moments especially, when it stood most in need of your protection and of your care.

No, never will Y. E. be looked upon as a dangerous citizen to that country which you have redeemed from slavery, for which you have sacrificed your tranquillity, your rest, your interests, and to which you have consecrated your very life. Bolivar will, on the contrary, be ever the strongest column of the rights of the Columbians, the bulwark of the national sovereignty, the defender of popular faculties; his example will repress the view of ambition; his virtues, in pointing out to those who will succeed him in the high magistracy, which are the duties imposed on them, which the paths they are to follow, will serve as a check to the impetuous passions of the human soul. No citizen will in the sequel, approach the seat of the Presidency, but will be awed with a holy fear and deference, and will repeat in the bottom of his heart, "Bolivar sat first on it; none more disinterested than he, none more virtuous, none more attached to liberty. He not only overthrew tyranny, but on its ruins he has built the empire of justice and of the laws: he was great among the heroes, eminent among the magistrates."

Receive then, the command which your greatness and your generosity had abdicated into the hands of the sovereign body of the nation; persevere in your undertaking; consummate your work, and if possible shed more blessings on the Columbians.

The conditions demanded by Russia of the Porte, are said to be as follow:—

1. The re-establishment of the churches, and the repair of the Patriarchal Basilica, where the remains of the Patriarch Gregory should be deposited in a magnificent tomb.

2. The restoration of the confiscated property of the Greek families, whose most distinguished individuals have perished in the revolution.

3. The indefinite liberty of the orthodox worship, under the protection of the ambassadors and consuls of the emperor of Russia, who will, for this purpose, establish agents wherever he shall judge it proper, for the support of the worship of the members of the clergy, and of the Christians of the orthodox church.

4. By way of security, the occupation of the principalities of Moldavia and Wallachia, and of the Turkish fortresses on the right bank of the Danube, by Russian troops.

5. In order the better to insure the execution of the stipulations, the emperor of Russia demands that one of the ports in the Archipelago, which he may judge convenient, shall be delivered up to him, where he will station a squadron, the expense of which, as well as of the army of occupation in the Ultra Danubian provinces, shall be defrayed by the Turkish government.

Such, it is affirmed, are the demands of the emperor of Russia.

The opposition papers in London are beginning to rail at the Irish people for the colonial reception which they gave the king.

A very handsome Monument is to be immediately erected in Hammer-smith church to the memory of her majesty. The subscription proceeds rapidly.

A curious book, printed in the Chinese language containing 146 pages, printed only on one side, of very fine tissue paper, was recently discovered by a tea dealer at the bottom of a chest of tea. It is supposed to have been packed by mistake in the wrong package, in China.

The queen is said to have disposed of her Italian property thus:—The Villa at Como is mortgaged for its full value to Caslini, the banker—the barona is given to Bergamy, and the Villa Vittoria, at Pesaro, to Bergamy's daughter.

